

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและการอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง สารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการพัสดุตามหลักธรรมาภิบาล ของมหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา การใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการพัสดุตามหลักธรรมาภิบาล ของผู้มีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง กับงานพัสดุ ศึกษาประเภทของสารสนเทศที่ใช้ และเพื่อเปรียบเทียบระดับการใช้ รวมทั้งศึกษา แนวปฏิบัติที่ดีและปัญหาการใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการพัสดุตามหลักธรรมาภิบาล โดย คุณลักษณะทางประชากรของผู้ที่มีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานพัสดุ ประกอบด้วย ตำแหน่ง บทบาทหน้าที่ ประสบการณ์การปฏิบัติงานด้านพัสดุ และหน่วยงานสังกัด ส่วนขอบเขตของ เนื้อหาที่ศึกษาวิจัย คือ การบริหารจัดการพัสดุ ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการวางแผนกำหนดความ ต้องการพัสดุ 2) ด้านการจัดหาพัสดุ 3) ด้านการควบคุมพัสดุ 4) ด้านการเบิกจ่ายพัสดุ 5) ด้าน การบำรุงรักษาพัสดุ และ 6) ด้านการจำหน่ายพัสดุ สำหรับการศึกษาคำใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการพัสดุที่สอดคล้องตามหลักธรรมาภิบาลนั้น ผู้วิจัยได้ใช้ตามแนวคู่มือการประกัน คุณภาพการศึกษา ภายในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2553 10 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) หลักประสิทธิผล 2) หลักประสิทธิภาพ 3) หลักการตอบสนอง 4) หลักการรับผิชอบ 5) หลักความโปร่งใส 6) หลักการมีส่วนร่วม 7) หลักการกระจายอำนาจ 8) หลักนิติธรรม 9) หลักความเสมอภาค และ 10) หลักมุ่งเน้นจันทามติ

การเก็บข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถาม “การใช้ สารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการพัสดุตามหลักธรรมาภิบาล ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี” เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามคณะและหน่วยงานของมหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำนวน 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 สำหรับผู้บริหารและหัวหน้างาน ฉบับที่ 2 สำหรับหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ นักวิชาการพัสดุและเจ้าหน้าที่พัสดุ และผู้ที่ได้รับ มอบหมายให้ปฏิบัติงานพัสดุ โดยแจกแบบสอบถามจำนวน 51 ชุด ได้รับแบบสอบถามคืนมา 42 ชุด คิดเป็นร้อยละ 82.35 และได้นำข้อมูลที่ได้อ้างกล่าวมาประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่อง คอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการอธิบายข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง และทดสอบสมมติฐานด้วย T-test และ One-Way ANOVA : F-test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการพัสดุ กับปัจจัยส่วนบุคคล โดยได้กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการพัสดุของผู้มีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานพัสดุ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จากแบบสอบถาม ตอนที่ 3 โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา แจกแจงความถี่ และประมวลความคิดเห็นที่ได้ แล้วสรุปเป็นผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ มี 6 ประเด็นหลัก ได้แก่ 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ที่มีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานพัสดุ 2) ผลการศึกษาการใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการพัสดุตามหลักธรรมาภิบาล 3) ผลการศึกษาประเภทสารสนเทศที่ใช้และระดับการใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการพัสดุตามหลักธรรมาภิบาล 4) ผลการศึกษาการใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการพัสดุที่มีความสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล 5) ผลการทดสอบสมมติฐาน และ 6) รายการสารสนเทศที่ใช้เพิ่มเติม ปัญหาในการใช้สารสนเทศ และแนวปฏิบัติที่ดีในการใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการพัสดุตามหลักธรรมาภิบาล ซึ่งมีผลโดยสรุป ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ที่มีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานพัสดุ

ผู้มีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานพัสดุ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ส่วนใหญ่ เป็นนักวิชาการพัสดุและเจ้าหน้าที่พัสดุ มากที่สุด ร้อยละ 38.10 รองลงมาเป็นผู้บริหารหรือหัวหน้างาน ร้อยละ 23.80 โดยมีบทบาทที่เกี่ยวข้องกับงานด้านพัสดุในฐานะที่เป็นผู้ปฏิบัติมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.50 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การปฏิบัติงานพัสดุ 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.10 และสังกัดหน่วยงานที่จัดการเรียนการสอนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.80 โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สังกัดในคณะศึกษาศาสตร์และคณะวิทยาการสื่อสารมากที่สุด ร้อยละ 9.50 และผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานจากหน่วยงานสนับสนุน ส่วนใหญ่สังกัดสำนักงานอธิการบดี ร้อยละ 19

2. ผลการศึกษาการใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการพัสดุตามหลักธรรมาภิบาล

การใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการพัสดุตามหลักธรรมาภิบาล ของมหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำแนกตามตำแหน่ง บทบาทหน้าที่ ประสบการณ์การปฏิบัติงานด้านพัสดุ และหน่วยงานสังกัด ของผู้มีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานพัสดุ ผลการศึกษาพบว่าการใช้สารสนเทศในการบริหารจัดการพัสดุ ตามกระบวนการบริหารจัดการพัสดุ ทั้ง 6 ด้าน คือ

- 1) ด้านการวางแผนกำหนดความต้องการพัสดุ
- 2) ด้านการจัดหาพัสดุ
- 3) ด้านการควบคุมพัสดุ
- 4) ด้านการเบิกจ่ายพัสดุ
- 5) ด้านการบำรุงรักษาพัสดุ และ
- 6) ด้านการจำหน่ายพัสดุ

นั้น ผู้มีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานพัสดุ ทุกกลุ่ม มีการใช้สารสนเทศทุกรายการ ในกระบวนการบริหารจัดการพัสดุทุกด้าน

3. ผลการศึกษาประเภทสารสนเทศที่ใช้ และระดับการใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการพัสดุตามหลักธรรมาภิบาล

ผลการศึกษาประเภทสารสนเทศที่ใช้ และระดับการใช้สารสนเทศ เพื่อการบริหารจัดการพัสดุ ทั้ง 6 ด้าน ของผู้มีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานพัสดุ ซึ่งผู้วิจัยจำแนกเป็น 4 กลุ่มตามคุณลักษณะทางประชากร คือ ตำแหน่ง บทบาทหน้าที่ ประสบการณ์การปฏิบัติงานด้านพัสดุ และหน่วยงานสังกัด มีดังนี้

3.1 การใช้สารสนเทศทั้ง 6 ด้าน เป็นสารสนเทศหลัก กล่าวคือ เป็นสารสนเทศที่มีความสำคัญ และจำเป็นต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด เพื่อความถูกต้องตามระเบียบปฏิบัติ หากไม่ปฏิบัติจะส่งผลกระทบต่อราชการ จากผลการศึกษา พบว่า ในภาพรวม ผู้ที่มีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานพัสดุ มีการใช้สารสนเทศด้านการควบคุมพัสดุเป็นสารสนเทศหลักมากที่สุดอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.48$) รองลงมา คือด้านการเบิกจ่ายพัสดุ มีการใช้อยู่ในระดับมากเช่นกัน ($\bar{x} = 4.35$) โดยจำแนกตามลักษณะประชากร 4 กลุ่ม มีดังนี้

3.1.1 ตามตำแหน่งงาน พบว่า สารสนเทศด้านการควบคุมพัสดุ มีการใช้เป็นสารสนเทศหลัก มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.52$) รองลงมาคือ ด้านการเบิกจ่ายพัสดุ มีการใช้งานอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.36$) เมื่อพิจารณาจำแนกตามตำแหน่งของผู้มีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานพัสดุ พบว่า

- 1) ผู้บริหารและหัวหน้างาน มีการใช้สารสนเทศสารสนเทศ ด้านการเบิกจ่ายพัสดุ เป็นสารสนเทศหลัก มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมาก ($\bar{x} = 4.36$) รองลงมาคือ ด้านการวางแผนกำหนดความต้องการพัสดุ มีการใช้อยู่ในระดับมากเช่นกัน ($\bar{x} = 4.28$)

2) หัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ มีการใช้สารสนเทศสารสนเทศด้านการควบคุมพัสดุ เป็นสารสนเทศหลัก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.80$) รองลงมาคือ ด้านการเบิกจ่ายพัสดุ มีการใช้อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.50$)

3) นักวิชาการพัสดุและเจ้าหน้าที่พัสดุ มีการใช้สารสนเทศด้านการควบคุมพัสดุ เป็นสารสนเทศหลัก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.52$) รองลงมาคือ ด้าน การจัดหาพัสดุ และด้านการบำรุงรักษาพัสดุ มีการใช้อยู่ในระดับมากเท่ากัน ($\bar{x} = 4.20$)

4) ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานด้านพัสดุ มีการใช้สารสนเทศด้านการควบคุมพัสดุ เป็นสารสนเทศหลัก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.57$) รองลงมาคือ ด้านการเบิกจ่ายพัสดุ มีการใช้อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.45$)

3.1.2 ตามบทบาทหน้าที่ พบว่า สารสนเทศด้านการควบคุมพัสดุ มีการใช้ เป็นสารสนเทศหลัก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.52$) รองลงมาคือ ด้านการเบิกจ่ายพัสดุ มีการใช้อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.39$) เมื่อพิจารณา จำแนกตามบทบาทหน้าที่ ของผู้มีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานพัสดุ พบว่า

1) ผู้อนุมัติ มีการใช้สารสนเทศด้านการเบิกจ่ายพัสดุ เป็นสารสนเทศหลัก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.36$) รองลงมา คือ ด้านการวางแผนกำหนดความต้องการพัสดุ มีการใช้อยู่ในระดับมากเช่นกัน ($\bar{x} = 4.32$)

2) ผู้ควบคุม มีการใช้สารสนเทศด้านการควบคุมพัสดุ เป็นสารสนเทศหลักมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.81$) รองลงมา คือ ด้านการเบิกจ่ายพัสดุ มีการใช้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.50$)

3) ผู้ปฏิบัติ มีการใช้สารสนเทศด้านการควบคุมพัสดุ เป็นสารสนเทศหลักมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$) รองลงมา คือด้านการเบิกจ่ายพัสดุ มีการใช้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.32$)

3.1.3 ตามประสบการณ์การปฏิบัติงานด้านพัสดุ พบว่า สารสนเทศด้านการควบคุมพัสดุ มีการใช้เป็นสารสนเทศหลัก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ในระดับมาก ที่ 4.47 รองลงมาคือ ด้านการเบิกจ่ายพัสดุ มีการใช้อยู่ในระดับมากเช่นกัน ที่ 4.34 เมื่อพิจารณาจำแนกตามประสบการณ์ การปฏิบัติงานด้านพัสดุ ของผู้มีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานพัสดุ พบว่า

1) ผู้ที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 2 ปี มีการใช้สารสนเทศ ด้านการเบิกจ่ายพัสดุ เป็นสารสนเทศหลัก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.31$) รองลงมาคือ ด้านการควบคุมพัสดุ มีการใช้อยู่ในระดับมากเช่นกัน ($\bar{x} = 4.26$)

2) ผู้ที่มีประสบการณ์ 2 – 5 ปี มีการใช้สารสนเทศ ด้านการเบิกจ่ายพัสดุ เป็นสารสนเทศหลัก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.51$) รองลงมา คือ ด้านการควบคุมพัสดุ มีการใช้อยู่ในระดับมาก ที่ 4.47

3) ผู้ที่มีประสบการณ์ 6 – 10 ปี มีการใช้สารสนเทศด้านการควบคุมพัสดุ เป็นสารสนเทศหลัก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.43$) รองลงมาคือ ด้านการจัดหาพัสดุ มีการใช้อยู่ในระดับมากเช่นกัน ($\bar{x} = 4.33$)

4) ผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี มีการใช้สารสนเทศด้านการควบคุมพัสดุ เป็นสารสนเทศหลัก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.75$) รองลงมาคือ ด้านการจัดหาพัสดุ มีการใช้อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.34$)

3.1.4 ตามหน่วยงานที่สังกัด พบว่า สารสนเทศด้านการควบคุมพัสดุ มีการใช้เป็นสารสนเทศหลัก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.42$) รองลงมาคือ ด้านการเบิกจ่ายพัสดุ มีการใช้อยู่ในระดับมากเช่นกัน ($\bar{x} = 4.33$) เมื่อพิจารณา จำแนกตามหน่วยงานที่สังกัด ของผู้มีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานพัสดุ พบว่า

1) หน่วยงานที่จัดการเรียนการสอน มีการใช้สารสนเทศด้านการเบิกจ่ายพัสดุ เป็นสารสนเทศหลัก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.36$) รองลงมา คือ ด้านการควบคุมพัสดุ มีการใช้อยู่ในระดับมากเช่นกัน ($\bar{x} = 4.35$)

2) หน่วยงานสนับสนุน มีการใช้สารสนเทศด้านการควบคุมพัสดุ เป็นสารสนเทศหลัก มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.50$) รองลงมา คือด้านการวางแผนกำหนดความต้องการพัสดุ มีการใช้อยู่ในระดับมากเช่นกัน ($\bar{x} = 4.41$)

3.2 การใช้สารสนเทศทั้ง 6 ด้าน เป็นสารสนเทศสนับสนุน ซึ่งหมายถึงใช้สารสนเทศ ในฐานะที่เป็นข้อมูลสนับสนุนให้การปฏิบัติงานภายในองค์กรมีความคล่องตัวมากยิ่งขึ้น รองรับ การปฏิบัติงานเพื่อให้สอดคล้องกับแนวปฏิบัติขององค์กรนั้นๆ จากผลการศึกษา พบว่า ในภาพรวม ผู้ที่มีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานพัสดุ มีการใช้สารสนเทศด้านการเบิกจ่ายเป็นสารสนเทศ สนับสนุนมากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.88$) รองลงมาคือ ด้านการควบคุมพัสดุ มีการใช้อยู่ใน ระดับมากเช่นกัน ($\bar{x} = 3.86$) โดยจำแนกตามลักษณะประชากร 4 กลุ่ม มีดังนี้

3.2.1 ตามตำแหน่งงาน พบว่า สารสนเทศด้านการเบิกจ่ายพัสดุ มีการใช้เป็นสารสนเทศสนเทศสนับสนุน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมาก ($\bar{x} = 3.84$) รองลงมาคือ ด้านการควบคุมพัสดุมีการใช้งานอยู่ในระดับมากเช่นกัน ($\bar{x} = 3.81$) เมื่อพิจารณาจำแนกตามตำแหน่งของผู้มีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานพัสดุ พบว่า

1) ผู้บริหารและหัวหน้างาน มีการใช้สารสนเทศสารสนเทศด้านการเบิกจ่ายพัสดุ เป็นสารสนเทศสนับสนุน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมาก ($\bar{x} = 4.06$) รองลงมาคือ ด้านการควบคุมพัสดุ มีการใช้อยู่ในระดับมากเช่นกัน ($\bar{x} = 3.71$)

2) หัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ มีการใช้สารสนเทศสารสนเทศด้านการควบคุมพัสดุ เป็นสารสนเทศสนับสนุน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมาก ($\bar{x} = 4.20$) รองลงมาคือ ด้านการวางแผนกำหนดความต้องการพัสดุ มีการใช้อยู่ในระดับมากเช่นกัน ($\bar{x} = 4.20$)

3) นักวิชาการพัสดุและเจ้าหน้าที่พัสดุ มีการใช้สารสนเทศด้านการเบิกจ่ายพัสดุ เป็นสารสนเทศสนับสนุน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.15$) รองลงมาคือ ด้านการควบคุมพัสดุ มีการใช้อยู่ในระดับมากเช่นกัน ที่ ($\bar{x} = 3.81$)

4) ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานด้านพัสดุ มีการใช้สารสนเทศด้านการควบคุมพัสดุ เป็นสารสนเทศสนับสนุน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมาก ($\bar{x} = 3.61$) รองลงมาคือ ด้านการควบคุมพัสดุ มีการใช้อยู่ในระดับมากเช่นกัน ที่ ($\bar{x} = 3.61$)

3.2.2 ตามบทบาทหน้าที่ พบว่า สารสนเทศด้านการเบิกจ่ายพัสดุ มีการใช้เป็นสารสนเทศสนับสนุน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมาก ($\bar{x} = 3.91$) รองลงมาคือ ด้านการควบคุมพัสดุ มีการใช้อยู่ในระดับมากเช่นกัน ($\bar{x} = 3.87$) เมื่อพิจารณา จำแนกตามบทบาทหน้าที่ ของผู้มีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานพัสดุ พบว่า

1) ผู้อนุมัติ มีการใช้สารสนเทศด้านการเบิกจ่ายพัสดุ เป็นสารสนเทศสนับสนุน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมาก ($\bar{x} = 4.06$) รองลงมา คือ ด้านการควบคุมพัสดุ มีการใช้อยู่ในระดับมากเช่นกัน ($\bar{x} = 3.71$)

2) ผู้ควบคุม มีการใช้สารสนเทศด้านการควบคุมพัสดุ เป็นสารสนเทศสนับสนุน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมาก ($\bar{x} = 4.20$) รองลงมา คือ ด้านการวางแผนกำหนดความต้องการพัสดุ มีการใช้อยู่ในระดับมากเช่นกัน ($\bar{x} = 3.87$)

3) ผู้ปฏิบัติ มีการใช้สารสนเทศด้านการเบิกจ่ายพัสดุ เป็นสารสนเทศสนับสนุน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมาก ($\bar{x} = 3.86$) รองลงมา คือด้านารควบคุมพัสดุ มีการใช้อยู่ในระดับมากเช่นกัน ($\bar{x} = 3.69$)

3.2.3 ตามประสบการณ์การปฏิบัติงานด้านพัสดุ พบว่า สารสนเทศด้านการควบคุมพัสดุ มีการใช้เป็นสารสนเทศสนับสนุน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.98$) รองลงมาคือ ด้านการเบิกจ่ายพัสดุ มีการใช้อยู่ในระดับมากเช่นกัน ($\bar{x} = 3.87$) เมื่อพิจารณา จำแนกตามประสบการณ์การปฏิบัติงานด้านพัสดุ ของผู้มีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานพัสดุ พบว่า

1) ผู้ที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 2 ปี มีการใช้สารสนเทศ ด้านการควบคุมพัสดุ เป็นสารสนเทศสนับสนุน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.11$) รองลงมาคือ ด้านการเบิกจ่ายพัสดุ มีการใช้อยู่ในระดับมากเช่นกัน ($\bar{x} = 3.55$)

2) ผู้ที่มีประสบการณ์ 2 – 5 ปี มีการใช้สารสนเทศ ด้านการควบคุมพัสดุ เป็นสารสนเทศสนับสนุน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.36$) รองลงมา คือ ด้านการเบิกจ่ายพัสดุ มีการใช้อยู่ในระดับมากเช่นกัน ($\bar{x} = 4.11$)

3) ผู้ที่มีประสบการณ์ 6 – 10 ปี มีการใช้สารสนเทศด้านการเบิกจ่ายพัสดุ เป็นสารสนเทศสนับสนุน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.81$) รองลงมาคือ ด้านการจำหน่ายพัสดุ มีการใช้อยู่ในระดับมากเช่นกัน ($\bar{x} = 3.58$)

4) ผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี มีการใช้สารสนเทศด้านการควบคุมพัสดุและด้านการเบิกจ่ายพัสดุ เป็นสารสนเทศสนับสนุน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.00$) เท่ากัน รองลงมาคือ ด้านการวางแผนกำหนดความต้องการพัสดุ มีการใช้อยู่ในระดับมากเช่นกัน ($\bar{x} = 3.84$)

3.2.4 ตามหน่วยงานที่สังกัด พบว่า สารสนเทศด้านการเบิกจ่ายพัสดุ มีการใช้เป็นสารสนเทศสนับสนุน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.92$) รองลงมาคือ ด้านการควบคุมพัสดุ มีการใช้อยู่ในระดับมากเช่นกัน ($\bar{x} = 3.80$) เมื่อพิจารณา จำแนกตามหน่วยงานที่สังกัด ของผู้มีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานพัสดุ พบว่า

1) หน่วยงานที่จัดการเรียนการสอน มีการใช้สารสนเทศด้านการควบคุมพัสดุ เป็นสารสนเทศสนับสนุน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.95$) รองลงมา คือ ด้านการเบิกจ่ายพัสดุ มีการใช้อยู่ในระดับมากเช่นกัน ($\bar{x} = 3.83$)

2) หน่วยงานสนับสนุน มีการใช้สารสนเทศด้านการเบิกจ่ายพัสดุ เป็นสารสนเทศสนับสนุน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.01$) รองลงมา คือด้านการควบคุมพัสดุ มีการใช้อยู่ในระดับมากเช่นกัน ($\bar{x} = 3.65$)

4. ผลการศึกษาการใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการพัสดุ ที่มีความสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล

การใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการพัสดุ ของผู้มีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานพัสดุ ตามกระบวนการบริหารจัดการพัสดุ ทั้ง 6 ด้าน คือด้านการวางแผนกำหนดความต้องการพัสดุ ด้านการจัดหาพัสดุ ด้านการควบคุมพัสดุ ด้านการเบิกจ่ายพัสดุ ด้านการบำรุงรักษาพัสดุ และด้านการจำหน่ายพัสดุ ผลการศึกษาวินิจฉัยสรุปความสอดคล้องของการใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการพัสดุ กับหลักธรรมาภิบาล จำแนกเป็นรายด้าน ดังนี้

4.1) ด้านการวางแผนกำหนดความต้องการพัสดุ

มีสารสนเทศที่ใช้ในด้านการวางแผนกำหนดความต้องการพัสดุ จำนวน 6 รายการ ได้แก่ 1. หลักเกณฑ์การจัดทำแผนการจัดซื้อจัดจ้าง 2. เอกสารประกอบคำขอของงบประมาณรายจ่าย และผลการจัดสรรค่าของงบประมาณ 3. ข้อมูลแผนการจัดซื้อจัดจ้างประจำปี 4. นโยบายและแผนงานหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการขอตั้งงบประมาณ 5. แผนปฏิบัติการประจำปีของหน่วยงาน และ 6. แผนการจัดซื้อพัสดุทดแทน

ในการวางแผนกำหนดความต้องการพัสดุ มีการใช้สารสนเทศตามรายการดังกล่าวข้างต้นทุกรายการ โดยการใช้สารสนเทศนั้น ได้มีความสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล ในองค์ประกอบที่ 6 หลักการมีส่วนร่วมมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า สารสนเทศรายการหลักเกณฑ์การจัดทำแผนการจัดซื้อจัดจ้าง มีการปฏิบัติที่สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล 5 องค์ประกอบ คือ หลักการตอบสนอง หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักการกระจายอำนาจ และหลักมุ่งเน้นจันทามติ ซึ่งมากกว่าสารสนเทศรายการอื่น ๆ และเมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า รายการสารสนเทศที่ใช้ไม่ได้มุ่งเน้นการจัดการตามหลักธรรมาภิบาลองค์ประกอบที่ 1. หลักประสิทธิผล และองค์ประกอบที่ 2 หลักประสิทธิภาพ

4.2) ด้านการจัดหาพัสดุ

มีสารสนเทศที่ใช้ในด้านการจัดหาพัสดุ จำนวน 6 รายการ ได้แก่ 1. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีด้วยการพัสดุ พ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ว่าด้วยการพัสดุโดยใช้เงินรายได้ พ.ศ. 2542 2. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2549 3. ระเบียบการก่อกั้นผูกพันข้ามปีงบประมาณ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2549 4. หลักเกณฑ์การโอนเปลี่ยนแปลงรายการงบประมาณรายจ่าย 5. บัญชีราคามาตรฐานและราคากลาง และ 6. ข้อมูลหลักผู้ขาย

ในภาพรวม ด้านการจัดหาพัสดุ มีการใช้สารสนเทศ ที่มุ่งเน้นการจัดการตามหลักธรรมาภิบาลทุกองค์ประกอบ โดยมีการปฏิบัติที่สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาลในองค์ประกอบที่ 5 หลักความโปร่งใสมากที่สุด เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า สารสนเทศรายการระเบียบสำนัก-นายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุฯ และระเบียบมหาวิทยาลัย มีการปฏิบัติที่สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล 5 องค์ประกอบ คือ หลักการตอบสนอง หลักการรับผิดชอบ หลักความโปร่งใส หลักนิติธรรม และหลักความเสมอภาค ซึ่งมากกว่าสารสนเทศรายการอื่น ๆ

4.3) ด้านการควบคุมพัสดุ

มีสารสนเทศที่ใช้ในด้านการควบคุมพัสดุ จำนวน 3 รายการ ได้แก่ 1. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุพ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบมหาวิทยาลัย-สงขลานครินทร์ว่าด้วยการพัสดุ โดยใช้เงินรายได้ พ.ศ. 2542 2. รายงานข้อมูลทางบัญชี และ 3. เอกสารและหลักฐานการลงบัญชีและทะเบียนพัสดุ

ในด้านการควบคุมพัสดุ มีการใช้สารสนเทศตามรายการดังกล่าวข้างต้นทุกรายการ โดยการใช้สารสนเทศนั้น ได้มีความสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล ในองค์ประกอบที่ 1 หลักประสิทธิภาพ และองค์ประกอบที่ 2 หลักประสิทธิภาพมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า สารสนเทศรายการรายงานข้อมูลทางบัญชี มีการปฏิบัติที่สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล 3 องค์ประกอบ คือ หลักประสิทธิภาพ หลักความโปร่งใส และหลักนิติธรรม ซึ่งมากกว่าสารสนเทศรายการอื่น ๆ และเมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า รายการสารสนเทศที่ใช้ไม่ได้มุ่งเน้นการจัดการตามหลักธรรมาภิบาล คือ หลักการตอบสนอง หลักการรับผิดชอบ หลักการมีส่วนร่วม หลักการกระจายอำนาจ หลักความเสมอภาค และ หลักมุ่งเน้นฉันทามติ

4.4) ด้านการเบิกจ่ายพัสดุ

มีสารสนเทศที่ใช้ในด้านการเบิกจ่ายพัสดุ จำนวน 3 รายการ ได้แก่ 1. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุพ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบมหาวิทยาลัย-สงขลานครินทร์ว่าด้วยการพัสดุ โดยใช้เงินรายได้ พ.ศ. 2542 2. หลักเกณฑ์ ระเบียบ ขั้นตอนและแนวปฏิบัติการเบิกจ่ายพัสดุของหน่วยงาน และ 3. ทะเบียนควบคุมทรัพย์สินและบัญชีควบคุมวัสดุ

ในด้านการเบิกจ่ายพัสดุ มีการใช้สารสนเทศตามรายการดังกล่าวข้างต้นทุกรายการ โดยการใช้สารสนเทศนั้น ได้มีความสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาลในองค์ประกอบที่ 1 หลักประสิทธิภาพ องค์ประกอบที่ 3. หลักการตอบสนอง และองค์ประกอบที่ 5.หลักความโปร่งใสมากที่สุด เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า สารสนเทศรายการระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ และระเบียบมหาวิทยาลัย มีการปฏิบัติที่สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล 4 องค์ประกอบ

คือ หลักประสิทธิผล หลักการตอบสนอง หลักความโปร่งใส และหลักนิติธรรม ซึ่งมากกว่า สारसनเทสรายการอื่น ๆ และเมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่า รายการสารसनเทสที่ใช้ไม่ได้มุ่งเน้น การจัดการตามหลักธรรมาภิบาล องค์ประกอบที่ 7 หลักการกระจายอำนาจ องค์ประกอบที่ 9 หลักความเสมอภาค และองค์ประกอบที่ 10 หลักมุ่งเน้นฉันทามติ

4.5) ด้านการบำรุงรักษาพัสดุ

มีสารसनเทสที่ใช้ในด้านการบำรุงรักษาพัสดุ จำนวน 2 รายการ ได้แก่

1. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุพ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ว่าด้วยการพัสดุ โดยใช้เงินรายได้ พ.ศ. 2542 และ 2. แผนการ บำรุงรักษาวัสดุ

ในด้านการบำรุงรักษาพัสดุ มีการใช้สารसनเทสตามรายการดังกล่าวข้างต้น ทุกรายการ โดยการใช้สารसनเทสนั้น ได้มีความสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาลในองค์ประกอบที่ 4 หลักการรับผิดชอบ มากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า สารसनเทสรายการระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ และระเบียบมหาวิทยาลัย มีการปฏิบัติที่สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล 5 องค์ประกอบ คือ หลักประสิทธิผล หลักประสิทธิภาพ หลักการตอบสนอง หลักการรับผิดชอบ และหลักการกระจายอำนาจ ซึ่งมากกว่าสารसनเทสรายการอื่น ๆ และเมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่า รายการสารसनเทสที่ใช้ไม่ได้มุ่งเน้นการจัดการตามหลักธรรมาภิบาล องค์ประกอบที่ 5 หลักความโปร่งใส องค์ประกอบที่ 6 หลักการมีส่วนร่วม องค์ประกอบที่ 8 หลักนิติธรรม องค์ประกอบที่ 9 หลักความเสมอภาค และองค์ประกอบที่ 10 หลักมุ่งเน้นฉันทามติ

4.6) ด้านการจำหน่ายพัสดุ

มีสารसनเทสที่ใช้ในด้านการจำหน่ายพัสดุ จำนวน 2 รายการ ได้แก่

1. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุพ.ศ.2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ว่าด้วยการพัสดุ โดยใช้เงินรายได้ พ.ศ. 2542 และ 2. ทะเบียน ควบคุมทรัพย์สิน

ในด้านการจำหน่ายพัสดุ มีการใช้สารसनเทสตามรายการดังกล่าวข้างต้นทุกรายการ โดยการใช้สารसनเทสนั้น ได้มีความสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาลในองค์ประกอบที่ 4 หลักการ รับผิดชอบ และองค์ประกอบที่ 5 หลักความโปร่งใส มากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สารसनเทสรายการระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุฯ และระเบียบมหาวิทยาลัยฯ มีการ ปฏิบัติที่สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล 4 องค์ประกอบ คือ หลักประสิทธิภาพ หลักการ รับผิดชอบ หลักความโปร่งใส และหลักนิติธรรม ซึ่งมากกว่าสารसनเทสรายการอื่น ๆ และเมื่อ

พิจารณาในภาพรวม พบว่า รายการสารสนเทศที่ใช้ ไม่ได้มุ่งเน้นการจัดการตามหลักธรรมาภิบาล องค์ประกอบที่ 1 หลักประสิทธิผล องค์ประกอบที่ 3 หลักการตอบสนอง องค์ประกอบที่ 6 หลักการมีส่วนร่วม องค์ประกอบที่ 7 หลักการกระจายอำนาจ องค์ประกอบที่ 9 หลักความเสมอภาค และองค์ประกอบที่ 10 หลักมุ่งเน้นฉันทามติ

5. ผลการทดสอบสมมติฐาน

ผลการเปรียบเทียบระดับการใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการพัสดุตามหลักธรรมาภิบาล ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องของงานพัสดุ ผลปรากฏว่า ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่เกี่ยวกับงานพัสดุ มีการใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการพัสดุตามหลักธรรมาภิบาล ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ยกเว้นประสบการณ์การปฏิบัติงานด้านพัสดุ แตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่าผู้มีประสบการณ์การปฏิบัติงานด้านพัสดุ น้อยกว่า 2 ปี มีระดับการใช้สารสนเทศ ด้านการจัดหาพัสดุ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.26$) แตกต่างกับ ผู้มีประสบการณ์ 2-5 ปี , 5-10 ปี และ มากกว่า 10 ปี ซึ่งมีระดับการใช้สารสนเทศอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.20$) ($\bar{x} = 3.97$) และ ($\bar{x} = 3.94$) ตามลำดับ

6. ปัญหาการใช้สารสนเทศ แนวปฏิบัติที่ดีในการใช้สารสนเทศ และรายการสารสนเทศที่เพิ่มเติม เพื่อการบริหารจัดการพัสดุตามหลักธรรมาภิบาล

6.1 ปัญหาในการใช้สารสนเทศ

สภาพปัญหาโดยภาพรวมของการใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการพัสดุ ได้แก่ สารสนเทศที่ใช้ในการปฏิบัติงาน ไม่ได้ได้รับการปรับปรุงให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงาน การอ้างอิงข้อมูลจากหน่วยงานต่าง ๆ มีความล่าช้า รวมถึงสารสนเทศที่หน่วยงานจัดทำเองไม่ได้มีการตรวจสอบความถูกต้องก่อนนำมาใช้

6.2 แนวปฏิบัติที่ดีในการใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการพัสดุ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้สารสนเทศ ประเภทของสารสนเทศที่ใช้ และระดับการใช้สารสนเทศ ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องของงานพัสดุ ผลการศึกษาพบว่าผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่เกี่ยวกับงานพัสดุ มีการใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการที่สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล ทำให้กระบวนการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ เป็นแนวปฏิบัติที่ดีสำหรับหน่วยงานโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่เกี่ยวกับงานพัสดุ ได้มีวิธีการปฏิบัติหรือขั้นตอนการปฏิบัติ ตลอดจนความรู้ประสบการณ์ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีในหน่วยงาน และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ เช่น ความสามารถในการวางแผนและจัดระบบงาน การปฏิบัติตามนโยบาย ข้อบังคับ กฎระเบียบ การบริหารจัดการโดย

คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมและการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดหรือเกิดประโยชน์สูงสุด การคำนึงถึงความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและการเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ซึ่งแนวปฏิบัติดังกล่าว มีความสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาลตามแนวคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา 10 องค์ประกอบ

6.3 รายการสารสนเทศที่ใช้เพิ่มเติม

ผู้ที่มีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานพัสดุ มีการใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการพัสดุ เพิ่มเติมจากรายการที่ได้สำรวจในแบบสอบถาม ดังนี้

6.3.1 ด้านการวางแผนกำหนดความต้องการพัสดุ มีการใช้ 1) รายงานความต้องการวัสดุจากหน่วยงานภายใน 2) แผนการจัดหารายไตรมาส และ 3) ข้อมูลความจำเป็นขององค์กรที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

6.3.2 ด้านการจัดหาพัสดุ มีการใช้ 1) คู่มือการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ 2) เอกสารจากการสัมมนาเป็นการศึกษารณิตัวอย่าง และ 3) คู่มือที่จัดทำขึ้นของหน่วยงาน

6.3.3 ด้านการควบคุมพัสดุ มีการใช้รายงานวัสดุคงเหลือประจำเดือน ทะเบียนคุมพัสดุคงเหลือ

6.3.4 ด้านการเบิกจ่าย ใช้รายงานข้อมูลจากระบบ Intranet ของมหาวิทยาลัย

6.3.5 ด้านการบำรุงรักษา ใช้รายการข้อมูลพัสดุและประวัติรายการ

6.3.6 ด้านการจำหน่ายพัสดุ ใช้ข้อมูลทะเบียนพัสดุ เป็นต้น

การอภิปรายผล

จากข้อค้นพบของการวิจัยครั้งนี้ มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปราย จำแนกเป็น 5 ประเด็นตามวัตถุประสงค์และผลการวิจัย รายละเอียดดังนี้

1. การใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการพัสดุของผู้ที่มีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานพัสดุ

ผู้ที่มีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานพัสดุ มีการใช้สารสนเทศทุกรายการในกระบวนการบริหารจัดการพัสดุ ตามกระบวนการบริหารจัดการพัสดุ ทั้ง 6 ด้าน คือ 1) ด้านการวางแผนกำหนดความต้องการพัสดุ 2) ด้านการจัดหาพัสดุ 3) ด้านการควบคุมพัสดุ 4) ด้านการเบิกจ่ายพัสดุ 5) ด้านการบำรุงรักษาพัสดุ และ 6) ด้านการจำหน่ายพัสดุ

เนื่องจากในการปฏิบัติงานด้านพัสดุ ผู้ที่มีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานพัสดุ ทุกตำแหน่ง บทบาทหน้าที่ ทุกกลุ่มประสบการณ์การปฏิบัติงานด้านพัสดุ และทุกสังกัดหน่วยงาน ให้มีความสำคัญต่อการนำสารสนเทศมาใช้ในกระบวนการบริหารจัดการพัสดุ เพื่อความถูกต้องตาม หลักปฏิบัติ ที่จำเป็นต้องใช้กฎ ระเบียบ คู่มือ หลักเกณฑ์การดำเนินงานต่าง ๆ เป็นแนวทางในการ ปฏิบัติงานให้มีประสิทธิผล รวมถึงการใช้สารสนเทศที่หน่วยงานจัดทำขึ้นเอง เช่น รายงาน หรือ แผนปฏิบัติของหน่วยงาน เพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนให้การปฏิบัติงานภายในหน่วยงานมีความ คล่องตัวมากยิ่งขึ้น โดยผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชูศรี พรหมจันทร์ (2543) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความต้องการใช้ข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารของผู้บริหาร ในสห วิทยาเขตศรีนครินทร์ ที่ศึกษาพบว่า การใช้ข้อมูลสารสนเทศในกระบวนการบริหารจัดการงานพัสดุ มีความสำคัญและจำเป็นต้ององค์กร เพราะเป็นข้อมูลสนับสนุนให้ใช้ประโยชน์และตอบสนองต่อ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ รวมถึงการที่หน่วยงานมีการส่งเสริมให้ใช้สารสนเทศเพื่อสนับสนุน การดำเนินงานเกี่ยวกับพัสดุในด้านต่าง ๆ เพื่อช่วยให้การบริหารงานสอดคล้องตอบสนองต่อความ ต้องการของหน่วยงานมากยิ่งขึ้น

2. ประเภทสารสนเทศที่ใช้และระดับการใช้สารสนเทศ

2.1 ผลการศึกษา พบว่า ผู้ที่มีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานพัสดุ มีการใช้สารสนเทศ ในการบริหารจัดการพัสดุ ในภาพรวม เป็นทั้งสารสนเทศหลักและสารสนเทศสนับสนุน โดยใช้ เป็นสารสนเทศหลักอยู่ในระดับมาก และใช้เป็นสารสนเทศสนับสนุนอยู่ในระดับปานกลาง

เนื่องจาก ทุกคณะและหน่วยงาน ในมหาวิทยาลัยฯ มีกระบวนการดำเนินงานพัสดุ ที่อ้างอิงมาจากระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานที่เป็นขั้นตอนหลัก ที่ต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด หากไม่ปฏิบัติจะส่งผลเสียต่อส่วนราชการ จึงจำเป็นต้องนำ สารสนเทศมาใช้เป็นสารสนเทศหลักที่จะต้องปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกัน ส่วนการดำเนินงาน อื่น ๆ ในกระบวนการ ที่สนับสนุนให้การดำเนินงานมีความคล่องตัวมากยิ่งขึ้น รองรับการ ปฏิบัติงานเพื่อให้สอดคล้องกับแนวปฏิบัติของหน่วยงาน ก็มีการนำสารสนเทศมาใช้ในฐานะที่เป็น สารสนเทศสนับสนุนโดยผลการศึกษาวิจัยในประเด็นนี้ ยังไม่มีผู้ทำการศึกษามาก่อน จึงยังไม่มี ข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อสนับสนุนหรือโต้แย้งผลการศึกษา

2.2 ระดับการใช้สารสนเทศ

สามารถอภิปรายผลการศึกษา ตามลักษณะทางประชากร ของผู้ที่มีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานพัสดุ ดังนี้

1) ตำแหน่งของผู้ที่มีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานพัสดุ

จากผลการศึกษาที่พบว่าหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ ใช้สารสนเทศด้านการควบคุมพัสดุ เป็นทั้งสารสนเทศหลักและสารสนเทศสนับสนุน มีค่าเฉลี่ยมากกว่าผู้บริหารและหัวหน้างาน นักวิชาการพัสดุและเจ้าหน้าที่พัสดุ และผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานพัสดุ โดยใช้เป็นสารสนเทศหลักอยู่ในระดับมากที่สุด และใช้เป็นสารสนเทศสนับสนุน อยู่ในระดับมาก

เนื่องจาก มหาวิทยาลัยฯ มีการบริหารจัดการพัสดุ แยกย่อยไปตามคณะและหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อกระจายความรับผิดชอบในการควบคุมพัสดุ โดยแต่ละหน่วยงานจะแต่งตั้งหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ ที่เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างประจำ เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบ กลั่นกรอง ควบคุมการดำเนินงานต่าง ๆ ให้เป็นไปตามระเบียบปฏิบัติ จากผลการศึกษาที่พบว่า หัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ มีการใช้สารสนเทศด้านการควบคุมพัสดุ มากกว่าตำแหน่งอื่น สาเหตุเนื่องมาจากการดำเนินงานของแต่ละคณะและหน่วยงาน มีการใช้ระบบงานควบคุมทรัพย์สินตามที่มหาวิทยาลัยฯ กำหนด ดังนั้น หัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ ในฐานะที่เป็นผู้ควบคุมดูแล ความเคลื่อนไหว และการใช้พัสดุของหน่วยงาน เช่น การยืม การเก็บรักษา การตรวจสอบบัญชีควบคุม จึงจำเป็นที่จะต้องนำสารสนเทศมาใช้เป็นทั้งสารสนเทศหลักและสารสนเทศสนับสนุน มากกว่ากลุ่มผู้บริหารและหัวหน้างาน นักวิชาการพัสดุและเจ้าหน้าที่พัสดุ และผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานด้านพัสดุ

โดยผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สะอาด เข็มสีดา (2547) ที่ได้ศึกษาเรื่องการใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารของผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ซึ่งผลการวิจัย ที่ศึกษาพบว่าการใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารงานในด้านต่าง ๆ เช่น การควบคุมและจำหน่ายพัสดุ กลุ่มผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มงาน มีระดับการใช้ข้อมูลสารสนเทศ เช่น รายละเอียดการเบิกจ่าย รายงานผลการจำหน่ายพัสดุประจำปี เพื่อสนับสนุนกระบวนการกำกับดูแล อยู่ในระดับมาก

2) ผู้ที่มีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานพัสดุ

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ที่มีบทบาทเป็นผู้ควบคุม ใช้สารสนเทศด้านการควบคุมพัสดุ เป็นทั้งสารสนเทศหลักและสารสนเทศสนับสนุน มีค่าเฉลี่ยมากกว่าผู้อนุมัติและผู้ปฏิบัติ โดยใช้เป็นสารสนเทศหลักอยู่ในระดับมากที่สุด และใช้เป็นสารสนเทศสนับสนุน อยู่ในระดับมาก

ผลการศึกษา แสดงให้เห็นถึงระดับการใช้สารสนเทศ ด้านการควบคุมพัสดุ ของผู้มีบทบาทหน้าที่ที่เป็นผู้ควบคุม ที่มากกว่ากลุ่มบทบาทอื่น เนื่องจากผู้ควบคุมจะต้องถือปฏิบัติตามระเบียบ และหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน เพื่อตรวจสอบ และควบคุมดูแลความเคลื่อนไหวของการใช้พัสดุทั้งกระบวนการ ในขณะที่ผู้ที่มีบทบาทหน้าที่เป็นผู้อนุมัติหรือผู้ปฏิบัติ มีการใช้สารสนเทศบางรายการเฉพาะการดำเนินงานบางขั้นตอนของการควบคุมพัสดุเท่านั้น เช่นผู้ปฏิบัติใช้สารสนเทศ รายการข้อมูลทางบัญชีในการจัดทำค่าเสื่อมราคาของครุภัณฑ์ จึงทำให้การใช้สารสนเทศไม่ครอบคลุมทั้งกระบวนการควบคุมพัสดุ ส่งผลให้มีระดับการใช้สารสนเทศน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ

ผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สะอาด เข้มสีดา (2547) ที่ได้ศึกษาเรื่องการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการบริหารของผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ที่ศึกษาพบว่าการใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารงานในด้านต่าง ๆ เช่น การควบคุมและจำหน่ายพัสดุ กลุ่มผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มงาน มีระดับการใช้ข้อมูลสารสนเทศ เช่น รายละเอียดการเบิกจ่าย รายงานผลการจำหน่ายพัสดุประจำปี เพื่อสนับสนุนกระบวนการกำกับดูแลอยู่ในระดับมาก

3) ประสพการณ์การปฏิบัติงานของผู้ที่มีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานพัสดุ

ผลการศึกษาพบว่า ผู้มีประสพการณ์การปฏิบัติงานด้านพัสดุ มากกว่า 10 ปี มีทักษะและประสพการณ์ในการปฏิบัติงานพัสดุ ที่สูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ ทั้งนี้ เป็นเพราะการดำเนินงานด้านพัสดุ ต้องอาศัยความชำนาญ แม่นยำ จึงจะสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งประสพการณ์หรืออายุงานที่เพิ่มขึ้นนั้น สะท้อนให้เห็นถึงการแก้ไขปัญหากรณีต่างๆ ที่เกิดขึ้นในกระบวนการบริหารจัดการพัสดุได้เป็นอย่างดี

โดยผลการศึกษาที่พบว่า ผู้มีประสพการณ์การปฏิบัติงานด้านพัสดุมากกว่า 10 ปี มีการใช้สารสนเทศด้านการควบคุมพัสดุ เป็นสารสนเทศหลัก มากกว่ากลุ่มอื่น ๆ นั้น สาเหตุเนื่องจาก ผู้มีประสพการณ์มากกว่า 10 ปี ได้เรียนรู้กระบวนการควบคุมพัสดุ และมีการปฏิบัติต่อเนื่อง ในทุกปีงบประมาณ รวมถึงระยะเวลาการปฏิบัติงานที่เพิ่มขึ้น ได้ผ่านการฝึกอบรมสัมมนาหลักสูตรและเนื้อหาที่เกี่ยวข้องในการควบคุมพัสดุ ดังนั้นผลการศึกษาจึงปรากฏว่า ผู้มีประสพการณ์มากกว่า 10 ปี มีการใช้สารสนเทศในการควบคุมพัสดุเป็นสารสนเทศหลักมากกว่าผู้มีประสพการณ์น้อยกว่า 2 ปี , 2-5 ปี และ 6-10 ปี

สำหรับผู้ที่มิมีประสพการณ์การปฏิบัติงานด้านพัสดุน้อยกว่า 2 ปี ถือว่ามีประสพการณ์ ในการปฏิบัติงานค่อนข้างน้อย จึงทำให้ขาดทักษะและความรู้ที่จะนำสารสนเทศมาใช้ในการควบคุมพัสดุ อย่างไรก็ตามกลุ่มนี้ ก็ยังมีการนำสารสนเทศมาใช้ในการควบคุมพัสดุ

โดยใช้เป็นสารสนเทศสนับสนุนอยู่ในระดับมาก มากกว่ากลุ่มอื่น ๆ เพื่อสนับสนุนให้การควบคุมพัสดุเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิรัตน์ เกษุระ (2545) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาระดับการปฏิบัติงานการบริหารงานพัสดุในสถานศึกษาสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ศึกษาพบว่า ระดับการปฏิบัติงานของผู้อำนวยการหรือระดับผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 5 ปี มีการใช้ออกสารหรือระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในการปฏิบัติงานพัสดุ มากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 1 ปี และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ประกอบกิตต์ ปัสสวาท (2548) ที่ศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่พัสดุที่มีประสบการณ์มากกว่า 5 ปีขึ้นไป มีการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างมากกว่าเจ้าหน้าที่พัสดุที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อยกว่า 2 ปี

4) หน่วยงานที่สังกัดของผู้ที่มีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานพัสดุ

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ที่สังกัดหน่วยงานสนับสนุน ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ได้แก่ สำนักงานอธิการบดี สำนักวิทยบริการ สำนักส่งเสริมและการศึกษาต่อเนื่อง สถาบันวัฒนธรรมศึกษากัลยาณิวัฒนา บัณฑิตวิทยาลัย และศูนย์คอมพิวเตอร์ มีการใช้สารสนเทศด้านการควบคุมพัสดุ เป็นสารสนเทศหลักมากที่สุด อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยมากกว่าผู้ที่สังกัดหน่วยงานที่จัดการเรียนการสอน เนื่องจากหน่วยงานสนับสนุน เป็นองค์กรที่มีพันธกิจและภารกิจหลักในด้านการให้บริการ ทำให้กระบวนการควบคุมพัสดุ เน้นความรับผิดชอบดูแล ให้มีประสิทธิภาพและมุ่งประโยชน์ของผู้รับบริการเป็นหลัก ดังนั้น การนำสารสนเทศมาใช้ในการควบคุมดูแล โดยใช้เป็นสารสนเทศหลัก จึงตอบสนองเป้าหมายในการปฏิบัติงานของหน่วยงานสนับสนุน ในขณะที่ผู้ที่สังกัดหน่วยงานที่จัดการเรียนการสอน ได้แก่ คณะต่างๆ ใช้สารสนเทศด้านเดียวกันนี้ เป็นสารสนเทศสนับสนุนอยู่ในระดับมาก มากกว่าผู้ที่สังกัดหน่วยงานสนับสนุน เนื่องจากหน่วยงานที่จัดการเรียนการสอน มีการควบคุมพัสดุแยกย่อยไปตามภาควิชาต่าง ๆ ทำให้มีการใช้สารสนเทศหลายรูปแบบ ทั้งที่จัดทำขึ้นเองในคณะ ภาควิชาและสาขา ดังนั้น จึงส่งผลให้มีการนำมาใช้เป็นสารสนเทศสนับสนุนมากกว่าผู้ที่สังกัดหน่วยงานสนับสนุน

โดยผลการศึกษาวิจัยในประเด็นนี้ ยังไม่มีผู้ทำการศึกษาวิจัยมาก่อน จึงยังไม่มีข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อสนับสนุนหรือโต้แย้งผลการศึกษา

3. การใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการพัสดุตามหลักธรรมาภิบาล

ผู้มีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานพัสดุ มีการใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการพัสดุตามหลักธรรมาภิบาล สามารถอภิปรายจำแนกรายด้าน ดังนี้

3.1 ด้านการวางแผนกำหนดความต้องการพัสดุ

ผู้มีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานพัสดุ มีการใช้สารสนเทศด้านการวางแผนกำหนดความต้องการพัสดุ สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล องค์ประกอบที่ 6 หลักการมีส่วนร่วมมากที่สุด โดยมีกระบวนการที่สนับสนุนให้บุคลากรในหน่วยงานมีส่วนร่วมในการเสนอความต้องการ ร่วมหาแนวทางหรือเสนอปัญหาหรือประเด็นในการจัดทำแผนการจัดซื้อจัดจ้างประจำปี เพื่อให้การจัดซื้อเป็นไปตามแผนที่กำหนด รวมถึงการเปิดโอกาสให้ผู้ใช้พัสดุ กำหนดความต้องการพัสดุตามแผนงานหรือโครงการของแต่ละฝ่ายงาน

จะเห็นได้ว่า ในการบริหารจัดการพัสดุด้านการวางแผนกำหนดความต้องการพัสดุนั้น มีความสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล องค์ประกอบที่ 6 หลักการมีส่วนร่วมมากที่สุด เนื่องจากในการวางแผนหรือการกำหนดความต้องการพัสดุของหน่วยงาน จำเป็นจะต้องมีการเปิดโอกาสให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานพัสดุในทุกระดับ เช่น หัวหน้างาน ผู้ปฏิบัติงานทั้งในสายสนับสนุนและสายวิชาการ คณะกรรมการดำเนินงานชุดต่าง ๆ รวมถึงผู้รับผิดชอบโครงการกิจกรรม ได้เสนอข้อคิดเห็น มีส่วนร่วมในการเสนอแผนการดำเนินงาน หรือเสนอความต้องการพัสดุ เพื่อให้การจัดทำแผนปฏิบัติการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงาน ครอบคลุมความต้องการและตอบสนองต่อภารกิจขององค์กรมากที่สุด

โดยผลการศึกษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ คัมภีร์ ประเสริฐวาทิ (2553) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานพัสดุโดยยึดหลักธรรมาภิบาลและความโปร่งใสของฝ่ายพัสดุ กองคลัง กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เพ็ชรชัย คำสะอาด (2552) ที่ได้ศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารจัดการพัสดุ กรณีศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่ผลการศึกษาพบว่า ด้านการวางแผนและจัดหาพัสดุ สอดคล้องกับหลักความโปร่งใส และ หลักการมีส่วนร่วม โดยผู้ปฏิบัติงานในทุกระดับ มีการร่วมวางแผนและเสนอความต้องการพัสดุ เพื่อให้ได้พัสดุดตรงตามความต้องการและทันระยะเวลา

3.2 ด้านการจัดหาพัสดุ

ผู้มีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานพัสดุ มีการใช้สารสนเทศด้านการจัดหาพัสดุ สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล องค์ประกอบที่ 5 หลักความโปร่งใส มากที่สุด คือ มีการกำกับควบคุมให้มีการจัดทำเอกสารการจัดซื้อจัดจ้าง โดยวิธีต่าง ๆ อย่างเป็นขั้นตอน โปร่งใส เปิดเผย

และเป็นธรรม สามารถชี้แจงได้และมีการแข่งขันอย่างแท้จริง มีการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะของพัสดุมีความสอดคล้องตรงกับความต้องการใช้งาน มีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการต่าง ๆ ในกระบวนการจัดหา รวมทั้งก่อนการจัดหามีการเปรียบเทียบราคา และมีการรวบรวมผลการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างเพื่อให้สามารถตรวจสอบได้

จะเห็นได้ว่า ในการบริหารจัดการพัสดุด้านการจัดหาพัสดุนั้น มีความสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล องค์ประกอบที่ 5 หลักความโปร่งใส มากที่สุด เนื่องจาก ในกระบวนการจัดหาพัสดุ เกี่ยวข้องโดยตรงกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จึงจำเป็นต้องปฏิบัติตามหลักการ ข้อบังคับ และระเบียบที่มีความถูกต้องชัดเจน มีกระบวนการตรวจสอบความถูกต้องได้ มีการเปิดเผยอย่างตรงไปตรงมา และมีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม เพื่อสร้างความไว้วางใจระหว่างองค์กรกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

โดยผลการศึกษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เพียรชัย คำสะอาด (2552) ที่ได้ศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารจัดการพัสดุ กรณีศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่ผลการศึกษาพบว่า ด้านการจัดหาพัสดุ สอดคล้องกับหลักความโปร่งใส มีการปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยขั้นตอนการจัดหามีการจัดส่งรายละเอียดรูปแบบหรือคุณลักษณะทางด้านเทคนิคที่ต้องใช้ตรวจสอบ เพื่อให้เกิดความเป็นกลางในการสอบราคาหรือประกวดราคา และเพื่อให้เกิดการแข่งขันอย่างเป็นธรรม

3.3 ด้านการควบคุมพัสดุ

ผู้ที่มีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานพัสดุ มีการใช้สารสนเทศด้านการควบคุมพัสดุ สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล องค์ประกอบที่ 1 หลักประสิทธิภาพ และองค์ประกอบที่ 2 หลักประสิทธิภาพ มากที่สุด ซึ่งในการควบคุมพัสดุมีการจำแนกประเภทพัสดุดตามระเบียบกำหนด มีการจัดทำทะเบียนควบคุมทรัพย์สินโดยนารายละเอียดของพัสดุที่จัดซื้อมาจัดเก็บข้อมูล เช่น ราคา วิธีการจัดซื้อ ยี่ห้อ รุ่น ข้อมูลผู้ขาย เป็นต้น และมีการเก็บรักษาพัสดุแยกตามชนิดและลักษณะเฉพาะ โดยคำนึงถึงหลักการจัดเก็บที่สะดวกในการนำมาใช้งานและประหยัดพื้นที่ โดยพัสดุอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน

จะเห็นได้ว่า ในการบริหารจัดการพัสดุด้านการควบคุมพัสดุนั้น มีความสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล องค์ประกอบที่ 1 หลักประสิทธิภาพ และองค์ประกอบที่ 2 หลักประสิทธิภาพ มากที่สุด เนื่องจาก ในกระบวนการควบคุมพัสดุ จะต้องมีแนวทางหรือวิธีการในการควบคุมพัสดุ เช่น การยืม การเก็บรักษา การตรวจสอบบัญชีควบคุม ให้มีความถูกต้องตามระเบียบปฏิบัติ มุ่งเน้นกระบวนการและระบบงานที่เป็นมาตรฐาน มีการจัดการที่เหมาะสมให้องค์กรสามารถใช้

ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

โดยผลการศึกษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ คัมภีร์ ประเสริฐวาทิ (2553) ที่ได้ศึกษา เรื่อง การบริหารงานพัสดุโดยยึดหลักธรรมาภิบาลและความโปร่งใสของฝ่ายพัสดุ กองคลัง กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ผลการศึกษาพบว่า การดำเนินการควบคุมพัสดุ สอดคล้องกับหลักประสิทธิผลมากที่สุด โดยผู้ปฏิบัติงาน มีการจัดทำบัญชี ลงบัญชีพัสดุ เพื่อให้มีความสะดวกในการควบคุมการและรับจ่ายพัสดุ

3.4 ด้านการเบิกจ่ายพัสดุ

ผู้มืบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานพัสดุ ใช้สารสนเทศด้านการเบิกจ่ายพัสดุ สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล องค์ประกอบที่ 1 หลักประสิทธิผล องค์ประกอบที่ 3 หลักการตอบสนอง และองค์ประกอบที่ 5 หลักความโปร่งใส มากที่สุด โดยในการเบิกจ่ายพัสดุของหน่วยงานนั้น มีกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนในการเบิกจ่าย และมีแนวปฏิบัติตามระเบียบกำหนด มีการตรวจสอบความต้องการใช้ก่อนเบิกจ่าย กำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนอย่างชัดเจน รวมถึงมีการจัดทำเอกสารหลักฐานการจ่ายพัสดุ เช่น ใบเบิกพัสดุ ใบยืม เป็นต้น

จะเห็นได้ว่า ในการบริหารจัดการพัสดุด้านการเบิกจ่ายพัสดุนั้น มีความสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล องค์ประกอบที่ 1 หลักประสิทธิผล และองค์ประกอบที่ 3 หลักการตอบสนอง และองค์ประกอบที่ 5 หลักความโปร่งใส มากที่สุด เนื่องจาก ในกระบวนการเบิกจ่ายพัสดุ จะต้องให้บริการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด มีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า โดยมีระบบการเบิกจ่ายที่เป็นมาตรฐานและสามารถตรวจสอบได้

โดยผลการศึกษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ คัมภีร์ ประเสริฐวาทิ (2553) ที่ได้ศึกษา เรื่อง การบริหารงานพัสดุโดยยึดหลักธรรมาภิบาลและความโปร่งใสของฝ่ายพัสดุ กองคลัง กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ผลการศึกษาพบว่า การดำเนินการควบคุมพัสดุ สอดคล้องกับหลักประสิทธิผลมากที่สุด โดยผู้ปฏิบัติงาน มีการจัดทำบัญชี ลงบัญชีพัสดุ เพื่อให้มีความสะดวกในการควบคุมและการรับจ่ายพัสดุ

3.5 ด้านการบำรุงรักษาพัสดุ

ผู้ที่มีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับพัสดุ มีการใช้สารสนเทศด้านการบำรุงรักษาพัสดุ สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล องค์ประกอบที่ 4 หลักการรับผิดชอบ มากที่สุด โดยมีการวางแผนการบำรุงรักษาพัสดุของหน่วยงาน มีพัสดุสำรองไว้อย่างเพียงพอต่อการใช้งาน การให้ความรู้ในการบำรุงรักษาอุปกรณ์ที่ใช้งานอย่างถูกวิธี การจัดทำคู่มือการบำรุงรักษาให้แก่ผู้ใช้วัสดุ และมีการบันทึกรายงานการบำรุงรักษาทุกครั้งที่มีการซ่อมแซม

จะเห็นได้ว่า ในการบริหารจัดการพัสดุด้านการบำรุงรักษาพัสดุนั้น มีความสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล องค์ประกอบที่ 4 หลักการรับผิดชอบ มากที่สุด เนื่องจาก ในกระบวนการบำรุงรักษาพัสดุ ต้องคำนึงถึงประโยชน์กับการประหยัดงบประมาณเป็นสิ่งสำคัญ โดยใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม มีการวางแผนการซ่อมบำรุง บันทึกการซ่อมแซม เพื่อใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงในการตั้งงบประมาณ และประเมินค่าซ่อมว่าคุ้มค่ากับการใช้งานต่อไป

โดยผลการศึกษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ คัมภีร์ ประเสริฐวาทิ (2553) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานพัสดุโดยยึดหลักธรรมาภิบาลและความโปร่งใสของฝ่ายพัสดุ กองคลัง กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ผลการศึกษาพบว่า การดำเนินการบำรุงรักษาพัสดุ สอดคล้องกับหลักการรับผิดชอบมากที่สุด โดยผู้ปฏิบัติงาน มีการจัดทำประวัติการซ่อมแซมครุภัณฑ์ และมีการวางแผนการซ่อมบำรุงรักษา

3.6 ด้านการจำหน่ายพัสดุ

ผู้ที่มีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับพัสดุ มีการใช้สารสนเทศด้านการจำหน่ายพัสดุ สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล องค์ประกอบที่ 4 หลักการรับผิดชอบ และองค์ประกอบที่ 5 หลักความโปร่งใส มากที่สุด โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง เช่น คณะกรรมการตรวจสอบพัสดุประจำปี คณะกรรมการสอบหาซื้อเท็จจริง และคณะกรรมการจำหน่ายพัสดุ เป็นต้น และมีการรายงานผลการจำหน่ายให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินทราบภายในระยะเวลาที่กำหนด

จะเห็นได้ว่า ในการบริหารจัดการพัสดุด้านการจำหน่ายพัสดุนั้น มีความสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล องค์ประกอบที่ 4 หลักการรับผิดชอบ และองค์ประกอบที่ 5 หลักความโปร่งใส มากที่สุด เนื่องจาก ในขั้นตอนกระบวนการจำหน่ายพัสดุ มุ่งเน้นการมอบหมายและให้ความสำคัญต่อการปฏิบัติงานให้ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง และหนังสือเวียนที่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายพัสดุ การดำเนินการจำหน่ายพัสดุภายในระยะเวลาที่กำหนด และจะต้องพร้อมสำหรับการตรวจสอบ

โดยผลการศึกษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ คัมภีร์ ประเสริฐวาทิ (2553) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานพัสดุโดยยึดหลักธรรมาภิบาลและความโปร่งใสของฝ่ายพัสดุ กองคลัง กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ผลการศึกษาพบว่า การจำหน่ายพัสดุ สอดคล้องกับหลักการรับผิดชอบ และหลักความโปร่งใส มากที่สุด โดยผู้ปฏิบัติงาน มีการแสดงรายการพัสดุที่จำหน่าย การจัดทำรายงานข้อมูลพัสดุที่เสื่อมสภาพถึงสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน รวมถึงมีการวางแผนการจำหน่ายเพื่อจัดซื้อทดแทนตามระยะเวลาอายุการใช้งานและจากการเสื่อมสภาพ โดยใช้ข้อมูลการจำหน่ายมาประเมินและจัดทำแผนการจัดซื้อพัสดุ

4. ผลการทดสอบสมมติฐาน

ระดับการใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการพัสดุตามหลักธรรมาภิบาล ของผู้มีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานพัสดุ ได้แก่ ผู้บริหารและ หัวหน้าหน่วยงาน หัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ นักวิชาการพัสดุและเจ้าหน้าที่พัสดุ และผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานพัสดุ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ที่มีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานพัสดุ ที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงานด้านพัสดุน้อยกว่า 2 ปี มีการใช้สารสนเทศด้านการจัดหาพัสดุ อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งแตกต่างกับ กลุ่มผู้มีประสบการณ์ 2-5 ปี 6-10 ปี และ มากกว่า 10 ปี ที่มีการใช้อยู่ในระดับมาก

เนื่องจาก ผู้มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อยกว่า 2 ปี มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานพัสดุก่อนข้างน้อย ยังขาดการวิเคราะห์และเลือกสรรสารสนเทศ ส่งผลให้ขาดทักษะและความรู้ที่จะนำสารสนเทศมาใช้ในกระบวนการพัสดุ โดยในด้านการจัดหาพัสดุ ที่จำเป็นต้องใช้สารสนเทศที่หลากหลาย และเกี่ยวข้องกับบุคคลหลายกลุ่ม ทั้งผู้ขาย ผู้ใช้พัสดุ และคณะกรรมการชุดต่าง ๆ รวมถึงการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดซื้อจัดจ้างที่ต้องอาศัยประสบการณ์และความชำนาญ ซึ่งผู้มีประสบการณ์น้อยจำเป็นต้องได้รับการฝึกอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการจัดหา และเรียนรู้สารสนเทศที่จำเป็นต้องนำมาใช้ในกระบวนการจัดหา

ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ วิรัตน์ เกยระ (2545) ที่ได้ศึกษาวิจัยระดับการปฏิบัติงานการบริหารงานพัสดุในสถานศึกษาสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ภาคตะวันออก-เฉียงเหนือ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ระดับการปฏิบัติงานของผู้นำองค์กร หรือระดับผู้บริหาร ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มากกว่า 5 ปี มีการใช้เอกสาร หรือระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เข้ามาใช้ในการปฏิบัติงานพัสดุ มากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อยกว่า 1 ปี และสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของประกอบกิตติ์ ปัสสาวาท (2548) ที่ได้ศึกษาวิจัย การจัดซื้อจัดจ้างของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า เจ้าหน้าที่พัสดุที่มีประสบการณ์มากกว่า 5 ปี ขึ้นไป มีการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง มากกว่าเจ้าหน้าที่พัสดุที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อยกว่า 2 ปี

5. ปัญหาการใช้สารสนเทศ แนวปฏิบัติในการใช้สารสนเทศ และรายการสารสนเทศที่ใช้เพิ่มเติม เพื่อการบริหารจัดการพัสดุตามหลักธรรมาภิบาล

5.1 ปัญหาการใช้สารสนเทศ

ผู้มีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานพัสดุ มีประเด็นปัญหา ที่เกิดจากการใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการพัสดุ ในด้านต่าง ๆ ซึ่งในภาพรวมสภาพปัญหาดังกล่าว มีสาเหตุเนื่องมาจาก

- 1) ขาดความทันสมัยของข้อมูลสารสนเทศ เช่น รายละเอียดราคา หรือมาตรฐานราคากลาง ไม่มีการปรับปรุงข้อมูลเป็นปัจจุบัน
- 2) ขาดการสื่อสารที่ศึกษาในองค์กร เช่น การให้ความรู้ของข้อปฏิบัติการเบิกจ่าย การประสานงานเกี่ยวกับข้อมูลแผนงานต่าง ๆ ภายในคณะ
- 3) ขาดการตรวจสอบสารสนเทศที่นำมาใช้

โดยผลการศึกษาครั้งนี้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อุไร ราชวิจิตร (2538) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่พัสดุระดับคณะในมหาวิทยาลัยขอนแก่น และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ เทียมใจ สุขสภาน (2541) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการปรับปรุงการจัดการงานคลังและพัสดุของคณะในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาโดยรวมในด้านการวางแผนกำหนดความต้องการพัสดุในมหาวิทยาลัย ขาดการวางแผนการจัดซื้อ ส่งผลต่อการกำหนดความต้องการพัสดุ และทำให้ขาดข้อมูลในการวางแผนปฏิบัติที่ชัดเจนและเหมาะสม จึงควรมีการวางแผนร่วมกัน เพื่อให้ได้พัสดุตรงความต้องการ และสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ สิทธิศักดิ์ ชำปฏี (2541) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการพัฒนาการบริหารงานพัสดุในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาจังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า ด้านการจัดหาพัสดุยังขาดข้อมูลที่จำเป็นในการจัดหา เช่น คุณลักษณะเฉพาะหรือรายละเอียดของพัสดุ การขาดการควบคุมกำกับติดตามรายงานอย่างสม่ำเสมอ

5.2 แนวปฏิบัติในการใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการพัสดุตามหลักธรรมาภิบาล

แนวปฏิบัติที่ดีในการบริหารจัดการงานพัสดุตามหลักธรรมาภิบาล

ของมหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ผลการศึกษาวิจัยพบว่า มีแนวปฏิบัติที่ดี ดังนี้

- 1) การกระจายความรับผิดชอบในการจัดซื้อจัดหา และควบคุมพัสดุ กรณีหน่วยงานที่มีภาควิชา หรือสาขา จะมีการกระจายความรับผิดชอบไปยังหน่วยงานย่อย เพื่อความคล่องตัวในการบริหารจัดการ และควบคุมและกำหนดจำนวนหรือปริมาณของพัสดุ
- 2) มีการนำระบบสารสนเทศในการบริหารจัดการเข้ามาใช้ในกระบวนการพัสดุ เช่น ระบบการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ (e-GP) ระบบ Intranet ระบบการเงิน 3 มิติ ระบบ GFMIS
- 3) มีการวางระบบควบคุมภายในด้านการเงินและพัสดุอย่างมีประสิทธิภาพ และนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงาน
- 4) ความสามารถในการวางแผนและจัดระบบงาน
- 5) การเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

6) การคำนึงถึงความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

7) การบริหารจัดการโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนร่วม และการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดหรือเกิดประโยชน์สูงสุด

โดยแนวปฏิบัติที่ดีข้างต้น สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ ศุภางค์ เทียนนิมิต (2544) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ระบบควบคุมพัสดุของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตพายัพ ผลการวิจัยพบว่า การควบคุมพัสดุที่ได้จากการจัดหา มีการกระจายความรับผิดชอบในการควบคุมพัสดุ เพื่อให้มีความคล่องตัวในการบริหารจัดการมากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ ชูศรี ฤกษ์ประทุมรัตน์ (2543) ที่ได้ศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาและแนวทางการพัฒนากระบวนการบริหารพัสดุ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า แนวทางในการบริหารจัดการพัสดุ มีการวางแผนการดำเนินงานกำหนดความต้องการให้เหมาะสม และมีการควบคุมค่าใช้จ่ายให้เป็นไปตามแผนงาน

5.3 รายการสารสนเทศที่ใช้เพิ่มเติม

จากผลการศึกษา พบว่าผู้มีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานพัสดุ มีการใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการพัสดุในด้านต่าง ๆ เพิ่มเติมจากรายการที่สำรวจนั้น เนื่องมาจากประเด็นปัจจัย ดังนี้

1) มหาวิทยาลัยฯ มีการบริหารจัดการพัสดุ แยกย่อยไปตามคณะ/หน่วยงาน เพื่อกระจายความรับผิดชอบในการบริหารจัดการ ดังนั้น แต่ละคณะ/หน่วยงาน จึงมีการจัดทำสารสนเทศ สำหรับใช้ในหน่วยงาน เช่น คู่มืออย่างง่าย ทะเบียนข้อมูลที่จัดทำเอง เป็นต้น ซึ่งสารสนเทศที่นำมาใช้เพิ่มเติมนี้ จัดเป็นสารสนเทศสนับสนุน

2) เนื่องจากมหาวิทยาลัยฯ อยู่ในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ดังนั้น จึงเป็นสาเหตุของข้อจำกัดในพื้นที่ ในการหาตัวผู้ขายหรือผู้รับจ้าง กรณีการจัดซื้อครุภัณฑ์เฉพาะทาง หรืองานจ้างก่อสร้าง ซึ่งเกี่ยวข้องกับกระบวนการในการจัดหาพัสดุ ส่งผลให้ผู้ปฏิบัติงานพัสดุ จำเป็นต้องแสวงหาสารสนเทศมาใช้เพิ่มเติมเพื่อสนับสนุนให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย เช่น การใช้เอกสารจากการสัมมนาเป็นกรณีศึกษา การจัดทำข้อมูลหลักผู้ขาย เป็นต้น

3) การพัฒนาระบบสารสนเทศต่าง ๆ ที่ต้องอ้างอิงจากหน่วยงานอื่น เช่น ระบบการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ ข้อมูลจากสำนักงานมาตรฐาน หรือกรมบัญชีกลาง จะมีการปรับปรุงหรือจัดทำรายการสารสนเทศเพิ่มเติม ดังนั้น มหาวิทยาลัยฯ จึงต้องปรับใช้ตามหน่วยงานดังกล่าว จึงทำให้มีการใช้รายการสารสนเทศที่หลากหลายมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร

การนำสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการพัสดุในองค์กร มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง นอกจากสารสนเทศจะเป็นข้อมูลสำหรับการดำเนินงานของกระบวนการบริหารจัดการพัสดุ และเป็นปัจจัยสนับสนุนการดำเนินงานและการตัดสินใจของผู้มีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการพัสดุ ของทุกคณะและหน่วยงาน ในมหาวิทยาลัยฯ แล้ว ยังรวมถึงผลของการใช้สารสนเทศที่มีความสอดคล้องตามหลักธรรมาภิบาล ที่จะช่วยให้องค์กรมีการบริหารจัดการพัสดุที่ดี มีประสิทธิภาพ ดังนั้น ผู้บริหารจึงต้องมีบทบาทในการกำหนดนโยบายและส่งเสริมการใช้สารสนเทศในการปฏิบัติงานด้านพัสดุขององค์กร ดังข้อเสนอแนะต่อไปนี้

1.1 ควรกำหนดแผนระยะยาวเพื่อส่งเสริมการใช้สารสนเทศในกระบวนการปฏิบัติงานพัสดุ ของกลุ่มผู้ปฏิบัติทุกระดับ

1.2 ควรจัดให้มีการให้ความรู้และพัฒนาทักษะในการใช้สารสนเทศ รวมถึงประเมินผลการใช้สารสนเทศ ของผู้มีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานพัสดุทุกกลุ่ม เพื่อสะท้อนถึงปัญหา และการติดตามผลการใช้สารสนเทศของผู้ปฏิบัติงานด้านพัสดุ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติงานพัสดุ

จากผลการศึกษาที่พบว่า ในการบริหารจัดการพัสดุตามหลักธรรมาภิบาล ของมหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ผู้ที่มีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานพัสดุ ที่อยู่ในกลุ่มของผู้ปฏิบัติ ได้แก่ นักวิชาการพัสดุ เจ้าหน้าที่พัสดุ และผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานพัสดุ มีการใช้สารสนเทศในภาพรวมอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นถึงความสำคัญ และความจำเป็นในการใช้ข้อมูลต่าง ๆ ในการดำเนินงานพัสดุ โดยผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติงานพัสดุ ดังนี้

2.1 ควรได้รับการอบรม ให้ความรู้ ในด้านการใช้สารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับงานพัสดุ เพื่อให้สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและมีคุณภาพ

2.2 การนำผลการวิจัยไปใช้สำหรับผู้ปฏิบัติงาน เพื่อให้มีกระบวนการปฏิบัติงานและระบบงานที่มีมาตรฐาน เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กร และเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน หรือลดขั้นตอนการทำงาน รวมทั้งควรปรับปรุงข้อมูลสารสนเทศที่ใช้ในกระบวนการบริหารจัดการพัสดุ ให้เป็นข้อมูลปัจจุบันอยู่เสมอ

2.3 ควรมีการแลกเปลี่ยน และประยุกต์ใช้ความรู้ในการนำสารสนเทศมาใช้ในกระบวนการบริหารจัดการพัสดุ โดยมีการเผยแพร่องค์ความรู้ในเวทีชุมชนนักปฏิบัติ (CoP) งานพัสดุ ของมหาวิทยาลัย

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้สารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการพัสดุตามหลักธรรมาภิบาล

3.2 การศึกษาการบริหารจัดการพัสดุ เมื่อมหาวิทยาลัย ปรับสถานะเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

3.3 การศึกษาวิจัยเชิงลึก การบริหารจัดการพัสดุทั้ง 6 ด้าน กับการใช้สารสนเทศเพื่อประกอบการบริหารและการตัดสินใจของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน

Prince of Songkla University
Pattani Campus